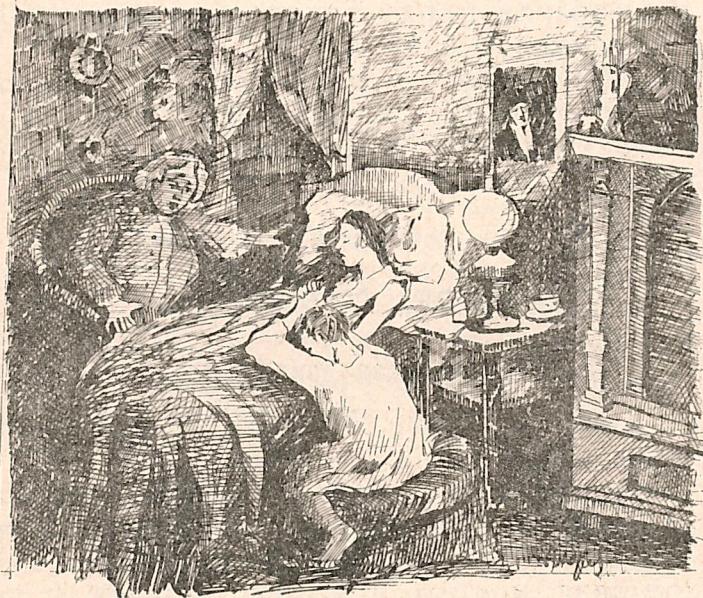

II. Грѣдна болестъ.

Бѣдната малка Славка! Какъ изглежда уморена! По-напрѣдъ щомъ отворѣше отъ сѣнь очи, почваше да тропка съ краченцата си, да шава пръстенцата, да си дѣрпа рѣчиците, смѣе се, чуроликаше като малка птичка. . . .

А сега всичко се измѣни: не вика, не мърда, вече не се смѣе. Изглежда тиха, лежи на гърба си мълчелива и блѣдна. Изрѣдко я хваща суха кашлица, тогава тя почревенѣва. Туй ѝ причинява болки, затова тя се мръщи, иска ѝ се да плачи. Чува се чуденъ шумъ въ гжрдитѣ ѝ. . . .